

فیلم → **مَانی** **فَخریان**

مروری بر حضور فیلم‌های جدید در شبکه نمایش خانگی

هیاهوی زیاد بر سر هیچ

شبکه سینمای خانگی این روزها با ارائه آثار جدیدی به بازار فعالیت خود را ادامه می‌دهد و همچنان در حوزه پخش فیلم و سریال فعالیت بسیاری دارد. **دموکراسی تو روز روشن**



این روزها فیلم دموکراسی تو روز روشن در این شبکه توزیع شده که با توجه به مضمون فیلم و با اینکه این اثر در جشنواره دفاع مقدس برنده جایزه نیز شده اما نگاه‌های متفاوتی درباره آن هست. در پی توزیع فیلم دموکراسی تو روز روشن در سینمای خانگی حجت‌الاسلام رحیمیان در انتقاد از فیلم یادداشتی در خبرگزاری فارس منتشر کرد که در ادامه باعث پاسخی از جانب حجت‌الاسلام زم تهیه‌کننده روحانی این فیلم شد. حجت‌الاسلام رحیمیان درباره فیلم چنین بیان داشته‌اند: «در این سال‌ها به نام دفاع مقدس و فرهنگ ایثار و شهادت فجایعی رخ داده است. آن شیخ که نمی‌دانم چه صفتی را باید برای او به کار برد – آقای زم را می‌گویم که مسؤول سابق حوزه هنری سازمان تبلیغات بود- در سال گذشته فیلمی ارائه داد به نام «دموکراسی تو روز روشن» که به صراحت مساله ایثار و شهادت را زیر سوال برد و لجن‌پراکنی کرد. این فیلم یکی از کثیف‌ترین و زشت‌ترین فیلم‌هایی بود که به اساس بنیاد شهید و امور ایثارگران توهین کرد…». زم در پاسخ به این مطلب با گفته‌های ایشان راجع به این فیلم برآمده از شنیده‌هایشان باشد (از این جهت به معلومات دینی نامبرده می‌نویسد: هر کس که از اندک معرفت دینی برخوردار، حامل عقل، بهره‌مند از اندیشه و دارای فکر باشد وقتی فیلم «دموکراسی تو روز روشن» را ببیند ژانر فیلم را مذهبی دانسته و منکر قدرت تاثیرگذاری و بیش و مضمون دینی حاکم بر فیلم نخواهد بود و من در شگفت از اینکه چرا باید روحانی‌ای چون ایشان از حداقل فهم موضوعات مذهبی در یک فیلم عاجز باشد! اگر قضاوت و گفته‌های ایشان راجع به این فیلم برآمده از شنیده‌هایشان باشد (از این جهت که اکران سینمایی و انتشار نسخه نمایش خانگی در همین سه چهار ماه اخیر بوده است و نه آنچنان که ایشان گفته‌اند سال گذشته، پس احتمالاً فیلم را ندیده‌اند، آنچنان که گفته‌هایشان در همان سخنرانی درباره برخی فیلم‌های دیگر و جشن خانه سینما را نمی‌توان برآمده از شنیده‌هایشان ندانست) نباید این سخنان را برآمده از اندیشه و علم دینی، فکر صائب اجتماعی، ایمان جانسوز انقلابی و بیش‌ صیح سیاسی ایشان دانست.

ریسمان باز

دیگر فیلمی که قرار است در شبکه نمایش خانگی عرضه شود ریسمان باز (مهرشاد کارخانی) است. ریسمان باز پس از «گناه من» دومین ساخته سینمایی مهرشاد کارخانی است. این فیلم داستان دو جوان را روایت می‌کند که در کشتارگاه کار می‌کنند و مامور می‌شوند تا گاو را در قصابی در محله‌ای اشرافی برسانند. این فیلم در نگاه اول، زندگی تلخ و محنت‌بار دو جوان فقیر است که ناچارند گاو را به شمال شهر برسانند؛ ابدی‌ای تکراری، نخب‌ما و کلیشه‌ای، اما فیلمساز به ویژه در مرحله اجرا، با مهارت این موقعیت فاقد فراز و نشیب‌های دراماتیک را برای تماشاگر دیدنی و کنج‌گوار برانگیز می‌کند. یکی از مواردی که بر جذابیت‌های این فیلم ساده و شریف می‌افزاید، بازی درخشان دو بازیگر اصلی آن است؛ پژمان باغی در نقش میکائیل- جوانی تهیدست که به سختی واثنی به طور قسطی خریدم و با آن در کشتارگاه کار می‌کند- بی‌شک بهترین بازی کارنامه هنری خود تا آن زمان را ارائه می‌دهد. بابک حمیدیان نیز در قالب شخصیت عسگر- جوان ساده‌دل شهرستانی که همراه و دستیار میکائیل است- به خوبی جالفتاده و ایفای نقش باورپذیر و قابل تأمل دارد. حضور گرم و شیرین این دو، بی‌آنکه به لودگی یا اغراق منجر شود، بخشی از بار جذابیت‌های فیلم را به دوش می‌کشد.

ناپسای



فیلم تاریخی «ناپسای» نیز ساخته «حسن هدایت» که در دومین هفته اکران خود با فروش اندک در سینماها لقب یک کار کم‌فروش را به خود اختصاص داد این‌روزها در این شبکه مخاطب خاص خود را دارد. کارگردان این فیلم معتقد است این انرژی را روی هر کاری به غیر از سینما می‌گذاشتیم اکنون حداقل اگر وضع مالی مناسبی هم نداشتیم از یک آتیه معقول بهره می‌بردیم نه اینکه بسیاری از ما در برزخ کامل به سر ببریم. من نمی‌دانم چرا باید عده‌ای معذود با بودجه‌های میلیاردی کار کنند و بقیه کانه چه کنم به دست بگیرند؟! اما فکر می‌کنم بخش اعظم این مساله به سیاست‌های رفیق‌بایانه حاکم بر فرهنگ برگردد. در این فیلم عamil و اشل دو پسر عمو هستند که خواهان ازدواج با اناتل هستند. وقوع یک رخداد غیرمنتظره آرامش و آسایش قبایل و طوایف قوم پهلود را بر هم می‌زند. اما با ورود حضرت موسی(ع) روایت سمت و سویی دیگر به خود می‌گیرد. در این فیلم پوریا پورسرخ، نیما شاهرخ‌شاهان، محمدعلی ساربان، مجید عبدالمطعمی، مجید واشقانی و… به ایفای نقش می‌پردازند. سیدمحسن ساجاد این فیلم را تهیه کرده است و حسین اکبرزاده و اصغر هاشمی فیلمنامه آن را به نگارش درآورده‌اند.

یک وجب از آسمان

فیلم یک وجب از آسمان ساخته علی وزیریان با موضوع کودکان کار و خیابان محصول دیگر این شبکه خانگی است. در این فیلم محسن نوجوانی است که در کنار بچه‌های خیابانی هم سب و سال خود در میان خیابان‌های شلوغ شهر گلرفروشی می‌کند. او آرزوی داشتن یک وجب از آسمان را در سر دارد. خواسته او محقق می‌شود. در ابتدا هیچ کس تحقق چنین آرزویی را باور نمی‌کند اما با دیدن آن، ماجراهای گوناگونی آغاز می‌شود… هنرپیشگانی چون بهروز بقایی، افسر اسدی، محسن قاضی‌مرادی و… در این فیلم ایفای نقش می‌کنند.

سریال‌ها و پخت آزمایی

بازار سریال‌های خارجی و ایرانی نیز این روزها بسیار داغ است و مخاطبان بسیاری در شبکه خانگی دارد. سریال جنجالی و پلیسی ۲۴ که تا چندی پیش به شکل قاچاق در بین مردم عرضه شده بود هر هفته با دوبله فارسی به دست مخاطبان می‌رسد اما اینکه با توجه به فروش بالای این سریال پیش از توزیع این شبکه باز هم فروش خوبی خواهد داشت یا نه، جای سوال دارد. سریال دیگری که این روزها جذابیت زیادی بین مردم دارد قلب یخی است که این فیلم نیز با مضمونی پلیسی- اجتماعی طرفداران زیادی دارد. البته پخش نامنظم این سریال بعد از شش هفته برای دنبال‌کنندگان این اثر ناخوشایند بود. در سری دوم این سریال تعدادی از بازیگران عوض شده‌اند. مسائل مالی دلیل این اتفاق بوده است.

سینمای ایران

گفت‌وگو با منیره حکمت

– **امروزه شاهد ساخت فیلم‌هایی هستیم که به شدت به هم نزدیک هستند، آیا این مساله به حضور تهیه‌کنندگان قدرتمند پشت پرده برمی‌گردد یا به سلیقه مخاطب؟**

به نظر من ما در مواجهه با چنین سینمایی باید بحث گسترده‌تری را مطرح کنیم. ببینید همه چیز به یک سرمایه‌گذاری و ریسک که در تمام دنیا وجود دارد، برمی‌گردد. من به عنوان یک تهیه‌کننده هنگام فیلم ساختن می‌بینم در شرایط کنونی جامعه سینما برای من چه تعریفی دارد، و این گونه تکلیف خودم را روشن می‌کنم. بنابراین دیگر سینما برای من هنر محسوب نمی‌شود بلکه شغل است. به نظر من در شرایط کنونی اصلاً کسی حق ندارد به سینما به شکل یک هنر نگاه کند. سینما در حال حاضر فقط یک شغل محسوب می‌شود و جایی است که ما می‌توانیم امرار معاش بکنیم. وقتی پذیرفتیم که در حال حاضر نگاهمان به سینما به شکل یک شغل است در آن زمان ناگزیریم ریسک‌پذیری‌مان را پایین بیاوریم. از دغدغه‌های اجتماعی و اقتصادی خود هم چشم‌پوشی می‌کنیم (زیرا ساخت چنین فیلمی با این دغدغه‌ها نه‌تنها پروانه ساخت نمی‌گیرد که در صورت دریافت با مشکلات عدیده‌ای دست به گریبان می‌شود). ما سرمایه‌گذار بخش خصوصی هستیم پس ناگزیر باید سرمایه‌گذار پیدا کنیم و درصد ریسک‌مان را بالا ببریم تا اینکه در نهایت فیلمی بسازیم که نمی‌دانیم سرنوشتش چه می‌شود. این نکته را مد نظر داشته باشید که فیلمسازها باهوش هستند و سال‌هاست که در آستانه این تغییر و تحولات هستند پس در نتیجه منتهی می‌شوند که قرار است برای فیلم‌شان چه اتفاقی بیفتد بنابراین درصد ریسک‌پذیری‌شان را پایین می‌آورند. این مسائل را گفتم تا به اینجا برسیم که ما به عنوان کسی که شغلش ساخت فیلم است ناچار هستیم با کاهش سطح ریسک کاری کنیم که حداقل پتانسیل به واسطه آن بدهی‌هایمان را بپردازیم و از بحران قرار کنیم. امروز فیلم می‌سازیم که روزمرگی را سیری یکنیم. امروز فیلم می‌سازیم که ریشه‌ای نگاه کنیم. بحث بسیار عمیق است.

– **فکر نمی‌کنید مדיای دولتی باید حساسیت‌ها را پایین بیاورد؟ به دلیل اینکه ساخت ملودرام اجتماعی هم قطعاً از یک نگاه سیاسی پیروی می‌کند و نمی‌توان گفت سیاسی نیست زیرا کارگردان، نویسنده و حتی تهیه‌کننده به عنوان کسانی که در جامعه زندگی می‌کنند قطعاً به یک سمت و سویی تمایل دارند.**

در این مملکت هر بحث اجتماعی داشته باشی اغلب تعبیر سیاسی می‌شود. این مساله سم است. توجه کنید ما به عنوان انسان‌هایی که در یک جامعه زندگی می‌کنیم قطعاً نمی‌توانیم نسبت به اتفاقاتی که می‌خواهیم در اجتماع تعریف کنیم مرتبط نیست ولی متأسفانه در این جامعه درباره هر چیزی که سخن بگوییم انگ سیاسی بودن می‌خوری. برخی بحث‌ها ملی است، میهنی است و حتی در برخی مواقع دینی است. اگر بخواهیم بحث دینی را در نظر بگیریم من برای تکت‌تک اتفاقاتی که در مملکت برای جوانی می‌افتد مسؤول هستم. اگر بخواهی به این مساله اشاره کنی می‌گویند سیاسی هستی در صورتی که این مساله ابداً سیاسی نیست و کاملاً دینی است. دغدغه من است. ولی متأسفانه همه چیز تعبیر سیاسی می‌شود و وقتی این رفتارها و سوءتعبیرها در جامعه قوت می‌گیرد دیگر کم‌کم این دغدغه‌ها از هنرمند گرفته می‌شود و صرفاً همه چیز جنبه شغل پیدا می‌کند که بسیار هم خطرناک است.

–**پس شباهت میان فیلم‌های روی پرده به سلیقه و در واقع تقاضای تماشاگر مرتبط نیست؟**

ببینید این گونه باشد هم برای سینما خطرناک است. ما به عنوان کارگردان و تهیه‌کننده وظیفه داریم سطح سلیقه مخاطب را ارتقا دهیم، ولی در شرایطی که سینما فقط شغلت می‌شود دیگر حتی آنقدر ریسک نمی‌کنی و فرصت فکر کردن به بالا بردن سطح سلیقه مخاطب را نداری صرفاً می‌خواهی یک فیلمی بسازی که مطمئن باشی فروش نسبی خوبی خواهد داشت و بدون کمک‌های دولتی نیز می‌تواند گلیم خود را از آب بیرون بکشد. مگر چه تعداد تماشاگر به سینما می‌روند. پوپک که فیلم پرفروشی بود توانست ۲۵۰ هزار نفر را به سینما بکشاند. شرایط اقتصادی بد است، خیرهایی که به گوش می‌رسد اخبار ناگواری است. همه این مسائل پارامترهایی است که به سینماگر خیر از بحران می‌دهد و می‌گوید فعلاً خودت را زنده نگه دار و ریسکت را پایین بیاور. من الان اصلاً توان این‌را ندارم که فیلم متفاوت و اجتماعی بسازم و توقیف نشود، نابود می‌شوم، پس سعی می‌کنم فعلاً از نابودی جلوگیری کنم و حداقل فیلم فرهنگی لای‌لامی را بسازم. فیلم لای‌لام متعلق است به این سرزمین. فیلمی است ملی‌میهنی، اما من عملاً نمی‌توانم این پروژه را به پایان برسانم، پس

■ **نکته** ■

در ارشاد هر کسی و با هر اندیشه‌ای که روی کار می‌آید به آدم‌های خودش کمک می‌کند تا فیلم بسازد و در واقع آن فکر رشد می‌کند و پول می‌دهند که فکرشان را بسازند و اشاعه دهند. برای همین است که می‌گویم مسوولان نباید سیاسی باشند مثلاً آقای حیدریان روی کار می‌آید به آدم‌های طیف خودش کمک می‌کند. من که برای مطالباتم می‌جنگم هرگز در این طیف قرار نمی‌گیرم.

تنها زمانی که من واقعاً این خودی و غیرخودی بودن را زیاد حس نکردم زمان مرحوم سیف‌الله داد بود. همیشه این دوران بوده و ما هم عادت کردیم به این وضع موجود.

■ **نکته** ■

سال پنجم ■ شماره ۱۰۹۱ ■ چهارشنبه ۲۸ مهر ۱۳۹۱

سینمای امروز شغل است نه هنر

● **وجود مافیای تهیه در بخش خصوصی را مطرح می‌کنند، عده‌ای هم که تکلیف‌شان روشن است و در بخش دولتی با سرمایه دولتی فیلم می‌سازند به لحاظ اکران هم کارشان ساده‌تر است.** وجود مافیا در بخش ساخت تا حتی مساله اکران سال‌هاست نقل محافل سینمایی است. ما سعی کردیم با منیره حکمت کارگردانی که تهیه‌کننده مستقل نیز محسوب می‌شود طی گفت‌وگویی جریان ساخت‌های سریالی در سینما و اکران این فیلم‌ها را آسیب‌شناسی کنیم که در پی می‌آید.

● **این روزها وقتی به سردر سینماها می‌نگری به سادگی درمی‌یابی هیچ کدام از فیلم‌ها به لحاظ محتوا، چینش سکانس‌ها و حتی استفاده از ستاره‌ها فرق چندانی با هم ندارند، گویی از یک فکر و اندیشه خاص پیروی کرده‌اند.**ص البته در این میان گاهی بر حسب اتفاق فیلم‌هایی هم ظهور می‌کنند که با بقیه اندکی متفاوت هستند. برخی از سینماگران عدم تنوع در سینما و ساخت فیلم‌های شبیه به هم را تقاضای تماشاگران می‌دانند و همین سینماگران هنگام اکران فیلم‌های اینچنینی اعتراض می‌کنند و ادعای



فیلم‌هایی را که از طریق دولتی تغذیه می‌شوند می‌فهمم اما روی سخن من با کسانی است که مثلاً صاحب سینمای سرگروه هستند و وقتی فیلم‌شان را اکران می‌کنند سینماهای زیرمجموعه نیز ناگزیر هستند این فیلم را اکران کنند، اما از سویی کارگردان‌ها و تهیه‌کنندگانی هستند که تمام سرمایه زندگی‌شان را صرف ساخت یک فیلم کرده‌اند اما به دلیل نداشتن این لابی‌ها فیلم‌شان هرگز رنگ پرده را ندیده است.

من می‌گویم باید هرکسی پای فیلمش بایستد و برای فیلمش رحمت بکشد. وقتی فیلمت را ساختی و رها کردی کسی نمی‌آید بگوید تو رو خدا فیلمت را اکران کن.

– **مگر شما پای فیلم صداها نایستادید؟ ولی در نهایت چه اتفاقی افتاد؟ فیلم به بدترین شکل ممکن با نارضایتی کامل کارگردان در چند سینمای محدود اکران شد.**

بله، ولی من حرفم را زدم و فیلم را کسانی که باید می‌دیدند، دیدند و می‌آید در شبکه خانگی تا به این واسطه فضا برای دیده شدنش مهیا شود. – **فکر نمی‌کنید همین داستان مرزبندی‌ها باعث می‌شود در اکران این شرایط به نفع فیلم‌های خاصی تمام شود؟**

درباره اکران معتقد نیستم. در این دوره فیلم‌هایی اکران می‌شوند که میزان ریسک کمتری را می‌طلبند و داستان سینماها هم هست، البته هم اردوگاه‌ها همیشه رانت‌هایی را دارند، در دوره‌های قبل هم بودند کسانی که مورد توجه خاصی واقع می‌شدند. ما هم قبول کردیم که هستند، ما یک گروه هستیم این طرف که کارمان را می‌کنیم.

این مساله که شما اشاره کردید به بحث من مرتبط نیست و به این برمی‌گردد که کلاً مادر کشوری زندگی می‌کنیم که هنر دولتی است. من بـا همان درصد محدود سینمای خصوصی کار دارم. وقتی کسی با سرمایه شخصی فیلمی را می‌سازد شک نکن که به دلیل اینکه تمام زندگی‌اش درگیر است می‌ماند و به سختی هم که شده حقت‌طبی می‌کند و اکران می‌گیرد. – **اما کیفیت اکران خیلی مهم است.**

بله، ولی در این شرایط چاره دیگری نیست. اکثران محدود بهتر از این است که فیلمت هرگز روی پرده را نبیند. – **امیدوارم بررسی کنید که این اماکن دولتی به چه کسانی پول دادند و بخش خصوصی پولش را از کجا آورده است.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي) و «مینور/ماژور» (رضارسولئی‌زاد) نیز پایان‌بخش برنامه نمایش روز پنجم در خانه سینما بود.**

● **استفاده از برخی نماهای «طبیعت بی‌جان» (سهراب شهیدثلاث) و «اون شب که بارون اومد» (اکامران شیردل) در فیلم خود گفت: «ما برای طراحی تدوین این فیلم، در کنار نماهایی از این دو اثر برجسته تاریخ سینمای ایران قرار گرفته بودیم که واقعاً کار را برای ما دشوار و سخت کرده بود. برای من استفاده از این نماها یک ریسک بزرگ به حساب می‌آمد. با این وجود به دلیل اندازه و ریتم خاص نماهایی که استفاده شده سعی شده بین این فیلم و نماهایی که از آن دو اثر دیده می‌شود تعادل ایجاد شود.» نمایش فیلم‌های «شترک مورد نظر» (لقمان خالدي)**